

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2025/50/1245

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer], gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen (hierna: verweerster), om aan appellant een negatief bindend studieadvies uit te brengen voor de bacheloropleiding Psychologie.

I. Loop van het geding

Namens appellant heeft zijn gemachtigde mr. R. Verspaandonk op 25 september 2025 bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster, bekend gemaakt op 20 augustus 2025. Op 30 september 2025 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op 13 oktober 2025 heeft er online een gesprek plaatsgevonden tussen appellant en verweerster. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 30 oktober 2025 een verweerschrift ingediend. Naast het beroep heeft appellant een voorlopige voorziening gevraagd. Die voorlopige voorziening is door de voorzitter van het College toegekend in die zin dat student mag deelnemen aan het onderwijs en de tentamens voor de duur van het beroep.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 14 november 2025. Appellant en zijn gemachtigde waren aanwezig bij de zitting. Namens verweerster zijn dr. N. van den Bogerd, dr. M.V. Milders en S. Knijnsberg (ambtelijk secretaris) verschenen. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

De norm die appellant moet behalen om een negatief bindend studieadvies (hierna: NBSA) te ontlopen, is 42 studiepunten. Appellant heeft in de drie studiejaar dat hij ingeschreven staat 12 studiepunten behaald. Dat waren in de studiejaar 2022-2023 en 2023-2024 samen 9 studiepunten en in het studiejaar 2024-2025 3 studiepunten.

Appellant heeft uitstel gekregen voor het behalen van de norm na afloop van studiejaar 2022-2023 vanwege een verkeersongeval waarbij hij betrokken is geweest gedurende het studiejaar. Daarna heeft appellant na afloop van studiejaar 2023-2024 nogmaals uitstel gekregen voor het behalen van de norm vanwege het feit dat appellant nog niet volledig was hersteld van de gevolgen van het verkeersongeval.

III. Standpunten van partijen

Appellant stelt dat hij vanwege zijn bijzondere persoonlijke omstandigheden de norm van 42 studiepunten niet heeft behaald. Hij heeft daarom om uitstel van deze norm gevraagd voor het collegejaar 2024-2025. In een door de faculteit beschikbaar gesteld formulier heeft appellant zijn persoonlijke omstandigheden beschreven gedurende de zes onderscheiden periodes van het studiejaar 2024-2025. In beroep stelt de raadsman van appellant daarnaast dat hij beschikt over een rapport van oktober 2025 over de omstandigheden van zijn cliënt, maar dat hij het rapport niet kan inbrengen, omdat het privacygevoelige gegevens bevat. Het inbrengen van het rapport is niet mogelijk omdat, zo stelt de raadsman, de studieadviseur geen rol meer heeft in de advisering aan de BSA-commissie. Het rapport lijkt nu direct ingediend te moeten worden bij de BSA-commissie van de faculteit en kan niet vertrouwelijk aan de studieadviseur worden gegeven. De studieadviseur geeft advies over een mogelijk causaal verband tussen de omstandigheden en het niet behalen van de norm. Dat kan, stelt de raadsman, de BSA-commissie niet zelf vaststellen. In het primaire besluit staat alleen een standaardbepaling dat er naar het oordeel van de BSA-commissie geen persoonlijke omstandigheden zijn bij appellant, die het niet behalen van de norm verklaren. Het besluit doet geen recht aan de informatie die appellant heeft gegeven over zijn situatie en het staat ook in een te groot contrast met de besluiten in de twee voorgaande studiejaar waarin wel rekening is gehouden met de omstandigheden van appellant. Het niet kunnen inbrengen van het rapport en het niet rekening houden met de omstandigheden zijn twee gebreken aan het primaire besluit.

Voor appellant is de bacheloropleiding Psychologie de enige stabiele factor in zijn leven. Verder is het voor appellant nadelig om van opleiding te veranderen. Bij de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) zal appellant hinder ondervinden van deze drie studiejaar bij de bacheloropleiding Psychologie als hij voor een andere (opvolgende) opleiding verlenging diplomatermijn nodig heeft. Appellant vraagt om vergoeding van de kosten van rechtsbijstand indien zijn beroep gegrond wordt verklaard.

Verweerster heeft van appellant voor het derde studiejaar op rij een verzoek ontvangen om hem nog geen NBSA te geven. Appellant heeft, op verzoek van verweerster, ter onderbouwing van dat verzoek per onderwijsperiode van studiejaar 2024-2025 opgeschreven met welke persoonlijke omstandigheden hij te maken heeft gehad, waardoor hij niet in staat was om 42 studiepunten te behalen. Vervolgens is er op 19 augustus 2025 een gesprek gevoerd met appellant (online) waarin hij zijn situatie verder kon toelichten. Tijdens het gesprek heeft appellant toegelicht dat het inmiddels veel beter met hem ging. Hij heeft tijdens dat gesprek expliciet gevraagd aan verweerster om ook kennis te nemen van de notities van de studieadviseur.

Verweerster heeft op grond van de stukken en de toelichting van appellant vastgesteld dat de oorzaken van studievertraging onder andere lagen in praktische problemen zoals:

- . te laat komen voor een tentamen,
- . vervoersproblemen om bij een tentamen te komen en
- . het over het hoofd zien van de voorgeschreven volgorde van het doen van tentamens.

Dat zijn geen bijzondere omstandigheden waar verweerster rekening mee houdt. Appellant heeft verder niet toegelicht waarom de andere door hem afgelegde tentamens telkens onvoldoende zijn afgelegd.

Aan appellant is een voorlopige voorziening toegekend om gedurende het beroep, zonder ingeschreven te staan, deel te nemen aan het onderwijs en om deel te mogen nemen aan tentamens. De strekking van de voorziening is dat, mocht het beroep gegrond zijn en appellant alsnog uitstel krijgen, appellant alsnog kan worden ingeschreven als student. Als appellant aan alle inschrijfvoorwaarden heeft voldaan zullen de examinatoren de tentamens beoordelen en de cijfers registreren. Van die voorziening heeft appellant maar beperkt gebruik gemaakt. Ondanks de stelling van appellant dat het beter met hem gaat, gaat hij niet naar het onderwijs en heeft hij voor periode 2 niet aangegeven aan welke werkgroepen hij wil deelnemen. Appellant stelt dat hij de studieadviseur van zijn omstandigheden op de hoogte heeft gebracht. Verweerster wijst erop dat het daarnaast de bedoeling is dat appellant met de studieadviseur zijn studieplan bespreekt. Gebleken is dat appellant gedurende het studiejaar 2024-2025 geen studieplan heeft besproken met de studieadviseur.

Verweerster heeft gekeken naar de genoemde persoonlijke omstandigheden van student, zoals psychische omstandigheden, familieomstandigheden en huisvestingsproblemen. Ten aanzien van de psychische omstandigheden heeft appellant tijdens het gesprek van 19 augustus 2025 aangevoerd dat hij daar vooral in

december 2024 hinder van ondervond. Dat is onvoldoende om te verklaren dat appellant slechts 3 van de mogelijk 60 te behalen studiepunten heeft behaald. Verder benoemt appellant zijn familieomstandigheden en het bijstaan van een vriend in nood in de nacht voor een tentamen. De familieomstandigheden zijn niet door appellant toegelicht hetgeen tot gevolg heeft dat verweerder daar geen rekening mee kan houden. Het helpen van een vriend in nood is mee te wegen als een relevante omstandigheid, het betrof echter één van de twee gelegenheden waarop het tentamen kon worden gemaakt. Het verklaart voor verweerder niet waarom appellant het tentamen op het andere moment niet heeft behaald. Tot slot de huisvestingsproblemen. Doorgaans worden huisvestingsproblemen niet meegewogen, tenzij het gaat om een omstandigheid van een zodanige ernst dat het niet meewegen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Die afweging heeft verweerder niet hoeven te maken. De studieadviseur heeft meegegeven dat appellant gebruik maakt van door de VU beschikbaar gestelde huisvesting.

Verweerder vat samen:

- . dat verweerder acht heeft geslagen op de persoonlijke omstandigheden van appellant zoals die door appellant naar voren zijn gebracht;
- . dat de verbeterde situatie van appellant niet heeft geleid tot het behalen van de gestelde norm;
- . dat de prestaties van appellant door verweerder moeten worden gewogen en beoordeeld en niet zijn ambities;
- . dat verweerder niet ziet hoe een NBSA aan appellant kan worden tegengeworpen bij de keuze voor een andere studie.

Verweerder blijft bij het genomen besluit om aan appellant een NBSA te geven.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook aan de andere wettelijke ontvankelijkheidseisen.

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of aan het eind van een volgend studiejaar, ingeval van persoonlijke omstandigheden, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

In artikel 2.1 lid 1 van het Uitvoeringsbesluit WHW is een opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief Bindend Studieadvies. Voor het op grond van deze omstandigheden maken van een uitzondering op de regeling van het Bindend Studieadvies is bovendien vereist dat er een causaal verband bestaat tussen de omstandigheden en de studievertraging. Het ligt op de weg van de student om het bestaan van omstandigheden zoals bedoeld in het Uitvoeringsbesluit WHW, en het causale verband voldoende aannemelijk te maken.

In artikel 5.3 lid 1 van de Onderwijs- en Examenregeling bacheloropleiding Psychologie 2024-2025 (de OER) is bepaald dat aan het studieadvies dat aan het eind van het studiejaar wordt uitgebracht, een afwijzing met een bindend karakter wordt verbonden indien de student niet de norm voor een positief advies heeft behaald. Een advies blijft achterwege als de student aantoonbaar niet aan de norm te hebben kunnen voldoen als gevolg van persoonlijke omstandigheden zoals omschreven in artikel 2.1 van het uitvoeringsbesluit WHW. De norm is beschreven in deel B. In artikel 15.1 lid 1 van deel B van de OER is bepaald dat de student om een positief studieadvies te krijgen, ten minste 42 EC moet hebben behaald aan het einde van het eerste jaar van inschrijving.

In artikel 5.4 lid 1 van de OER is bepaald dat het faculteitsbestuur geen afwijzing aan het studieadvies verbindt indien er sprake is van persoonlijke omstandigheden zoals bedoeld in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW, en de betrokken student als gevolg hiervan in redelijkheid niet kan worden geacht te hebben moeten voldoen aan de gestelde BSA-norm.

Het College is van oordeel dat appellant het causaal verband tussen de door hem aangevoerde (persoonlijke) omstandigheden en het niet behalen van de BSA-norm onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

Het College volgt het standpunt en de afwegingen van verweerder dat appellant omstandigheden noemt die een verklaring zijn voor drie gemiste tentamens. Tegen de achtergrond van het feit dat in het studieprogramma voor alle tentamens twee gelegenheden worden geboden, is dat onvoldoende verklaring waarom appellant in studiejaar 2024-2025 slechts 3 studiepunten heeft behaald en voor de overige tentamens telkens een onvoldoende. Daarnaast noemt appellant psychische klachten, die met name in december 2024 hebben gespeeld en waarvan hij heeft aangegeven dat het daarna beter ging. De omstandigheid dat het in december 2024, in één van de zes onderwijsperioden, niet goed ging met appellant is onvoldoende verklaring voor het feit dat appellant de overige 30 studiepunten niet heeft gehaald die hij nog moest halen om te voldoen aan de studienorm van 42 studiepunten.

De raadsman van appellant stelt ter zitting van het College te beschikken over een rapport over de persoonlijke omstandigheden van appellant dat hij niet kan inbrengen. De raadsman stelt, in ruimere zin, dat de BSA-procedure van de faculteit niet voorziet in een mogelijkheid om privacygevoelige informatie over persoonlijke omstandigheden aan de studieadviseur te geven voor een advies aan verweerder en dat ook elders deze informatie niet kan worden ingediend. Het College begrijpt uit de toelichting van de raadsman dat het gaat om een rapport uit oktober 2025. Het rapport is niet gedeeld met verweerder en ook ter zitting wil de raadsman geen uitlatingen doen over de inhoud van het rapport vanwege de privacygevoelige inhoud daarvan. Het College volgt het standpunt van de raadsman niet dat het niet mogelijk is in de BSA-procedure privacygevoelige informatie te delen met het oog op de beoordeling van deze informatie. Deze informatie kan vertrouwelijk gedeeld worden met verweerder, zodat deze door verweerder kan worden meegenomen in de beoordeling. Dat geldt voor alle mogelijke privacygevoelige informatie. Het gevolg van de keuze het rapport – daargelaten dat deze zeer laat in de procedure ter sprake is gebracht – en andere informatie niet te delen is dat verweerder geen rekening kan houden met de inhoud daarvan. Dat kan verweerder niet worden tegengeworpen als zijnde onzorgvuldige besluitvorming.

Naar het oordeel van het College van Beroep heeft verweerder dan ook in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen. Het hierboven overwogene leidt tot onderstaande uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 27 november 2025, door prof. mr. P.J. Huisman, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen en mr. S. El Aissati, leden, in aanwezigheid van mr. F. Donner, secretaris.

Prof. mr. P.J. Huisman,
voorzitter

mr. F. Donner,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.